

Zmateční stížnost přehlíží, že podkladem obou těchto výroků jsou různá ustanovení zákona založená též na podstatně různých hlediskách: v §§ 91 a 92 tr. z. jde jen o výměru trestu podle poměru jeho tíže vzhledem k trestní sazbě a zjištěným okolnostem přitěžujícím a polehčujícím, při otázce podmíněného odsouzení však ještě o odklad trestu již vyměřeného a o jeho případné nevykonání vůbec. Tu záleží na intenzitě důvodů nasvědčujících polepšení, neboť podmíněné odsouzení má místo jen, je-li odůvodněna naděje, že se obžalovaný polepší bez výkonu trestu. S tohoto stanoviska závěry odvolacího soudu nejsou v rozporu.

Čís. 5651.

Rozsudky soudů nižších stolic jsou zmatečné podle § 384, čís. 6 tr. ř., byla-li přelíčení konána v nepřítomnosti obhájce, ačkoli obžalovaný, stíhaný obžalobou pro zločin, žádal o jeho zřízení (§ 56, čís. 2 tr. ř.).

(Rozh. ze dne 26. června 1936, Zm IV 335/36.)

Nejvyšší soud, přezkoumaj trestní věc proti Š. H., obžalovanému pro zločin krádeže atd., z úřední povinnosti z důvodu zmatečnosti § 384, č. 6 tr. ř. podle § 34, odst. 1 por. nov. zrušil v napadené části rozsudky obou nižších soudů s celým řízením a uložil krajskému soudu, aby ve věci znovu jednal a rozhodl; zmateční stížnost poukázal na toto rozhodnutí.

Důvody:

Obžalovaný ohlásil a provedl zmateční stížnost z důvodů § 384, č. 9, 385, č. 1 a) tr. ř.

Nejvyšší soud nemohl rozhodnouti o zmateční stížnosti, poněvadž se přesvědčil, že se tu vyskytuje zmatek podle § 384, č. 6 tr. ř., který sice uplatněn nebyl, ale jehož třeba dbáti podle § 384, posl. odst. tr. ř. z úřední povinnosti.

Obžalovaný v námitkách proti obžalovacímu spisu žádal o obhájce z úřadu. Podle obžalobního spisu byl obžalovaný žalován pro zločin podle § 48 tr. nov., § 333, 336, č. 7 tr. z. a zločin podle § 355, 356 tr. z. Podle obsahu spisů obhájce z úřadu obžalovanému vůbec nebyl ustanoven a hlavní přelíčení se konalo v nepřítomnosti obžalovaného bez přítomnosti obhájce.

Poněvadž v souzeném případě šlo o zločin a obžalovaný žádal o obhájce z úřadu, byla podle § 56, č. 2 tr. ř. obhajoba povinná, takže hlavní přelíčení nesmělo se konati v nepřítomnosti obhájce. Když tedy soud první stolice přes to jednal v nepřítomnosti obhájce, způsobil tím formální zmatek podle § 384, č. 6 tr. ř., takže bylo třeba rozsudky obou nižších soudů v napadené části zrušiti a naříditi nové přelíčení.